

В И Р О К

ІМ'ЯМ УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ
1972 року травня 11 дня Судова колегія в кримінальних справах
Івано-Франківського ОБЛАСНОГО СУДУ, в складі :

Головуючого - Василенко Г.Д.

Народних засідателів - Бажалук І.М.

Магильницького І.В.

При секретарях - Мазиніи Ф.П., Козар Г.В.

З участю прокурора - Городько Б.М.

та адвоката - Антонця О.С.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в місті Івано-Франківсь-
ку справу про обвинувачення МЕЛЬНИЧУКА Тараса Брьевича, 20 серпня
1938 року народження, уроженця і мешканця с.Уторони
Косівського району Івано-Франківської області,
українця, громадянина СРСР, безпартійного, з серед-
ньою освітою, неодруженого, раніше не судимого,
тимчасово не працювавшого, військовозобов'язаного -
за ст.62 ч.1 КК УРСР,

В С Т А Н О В И Л А :

Підсудний МЕЛЬНИЧУК Т.В., будучи незадоволеним радянсь-
ким дійсністю по дріб'язкових мотивах особистого характеру, з метов
підриву та ослаблення Радянської влади, незважаючи на неодноразові
попередження його органами радянської держави, на протязі 1965-1971
років виготовляв, зберігав та розповсюджував в усній та в письмовій
формі віршовані твори, в яких зводив злісний наклеп на радянський
державний і суспільний лад, закликав до боротьби проти Радянської
влади.

Працюючи в 1965 році в с.Глибока Чернівецької області в
редакції районної газети, МЕЛЬНИЧУК написав вірші "Мама продана,
слово продане" і "Нема трагедій - крім трагедій народу", які надіс-
лав в редакцію газети "Комсомольське плем'я", а також виготовив поему
без назви, куди увійшли і названі вірші, яку читав на читацькій конфе-
ренції в Чернівецькому університеті в грудні 1965 року.

називаних віршах і поемі зводиться наклеп на радянську дійсність, відсутня свобода, народ не вільний, зводиться наклеп на колгоспне господарство (а.с.101-103 т.І).

В поясненні органам державної безпеки з приводу цього випадку проти радянської влади від 31.ІІ.66 р. (а.с.137 т.І) МЕЛЬНИЧУК зазначив, що сталося це через його „легковажність, необдуманість” і запевнив, що більше з ним такого не повториться.

Працюючи потім в редакції районної газети „Радянська - Голубиця” в м. Косові, МЕЛЬНИЧУК в 1967 році на зборах літературного колективу прочитав поему під назвою „Осанна”, до якої входили також вірші, які він читав у Чернівецькому університеті. Поема містила в собі наклепницькі вигадки, що порочать радянський державний і суспільний лад.

За ці дії МЕЛЬНИЧУК в січні 1968 року був суворо попереджений органами державної безпеки в Косівському районі (а.с.211 т.І).

І лютого 1969 р. на вечорі зустрічі випускників Яблунівської середньої школи з вчителями та учнями цієї школи, яка відбувалася в будинку культури у формі „Голубого вогника”, МЕЛЬНИЧУК виступив перед присутніми і прочитав вірш, в якому зводив наклеп на радянський державний і суспільний лад, напльовив дружбу народів нашої країни, зміст віршу зводився до того, що Україна поневолена „зубастим кремлем” і багатства грабує „московська орда”.

За це в березні 1969 р. МЕЛЬНИЧУК був втретє попереджений прокурором Івано-Франківської області, а в порушенні кримінальної справи проти МЕЛЬНИЧУКА було відмовлено з врахуванням того, що останній запевнив, що причинює скоєння злочинного діяння став несприятливий збіг особистих невдач в роботі і сімейних обставин, що він розкається у вчиненому, що даний „випадок послужить вирішальним уроком на майбутнє” (а.с.142,188 т.І.).

Однак і після цього МЕЛЬНИЧУК продовжував писати вірші і наклепницькими вигадками, що порочать радянський державний і суспільний лад, друкував їх сам на машинці. А в квітні 1971 року МЕЛЬНИЧУК виготовив з своїх віршованих творів збірку під назвою „Чага”, яку надіслав у видавництво „Радянський письменник” в м.Київ, одночасно другий примірник цієї збірки під назвою „Брески” направив у видавництво „Карпати” в м. Ужгород. Деяких віршах даної збірки зводяться злісні наклепницькі вигадки,

порочать радянський державний і суспільний лад, викликається до повалення Радянської влади.

Зокрема, у вірші "Революційний тримати марш" стверджується, що народ нічого не одержав в наслідок Великої Жовтневої соціалістичної революції, що все залишилося як і до революції, автор з пошани до комунізму ганьбить Ідеали радянського народу, закликає почати революцію з метов повалення Існуючого радянського ладу (ар.зб. - 28).

В поемі "Осаина" радянська держава ототожнюється автором з імперіалістичною державою, стверджується, що в нашій країні відсутня будь-яка свобода, панує насильство (а.зб.403).

У вірші "Кузня" автор радянську владу ототожнює з владою капіталістичних країн і бажає загибелі радянської влади.

У вірші "І мить охота й неможливо" автор твердить, що в нашій країні абсолютно немає свободи слова і це не дає можливості жити чесно і принципово, що змиритися з таким життям не можна (а.зб. - 23). Аналогічний зміст має вірш "Зберегти себе" (а.зб.14).

У вірші "Предок мій був під монголами" підсудний твердить, що населення західноукраїнських земель, як і в минулі часи, зараз перебуває в поневоленні (а.зб.78).

Наклепницькі вигадки на радянський державний і суспільний лад викладені МЕЛЬНИЧУКОМ і в циклі віршів "Леся. Монологи", що також увійшла до збірки "Чага". Використавши висловлювання Л.Українки щодо підневільного становища народу в дореволюційній Росії, автор завуальованій формі переносить ці висловлювання на радянську дійсність і пророчить повалення Радянської влади (а.зб.134).

Вірші з цього циклу "Лист до Михайла Павлика" стверджується, що в Карпатах "бенкетує" чужа воля, викладено заклик не коритися цій волі (а.зб.141).

На виклик недовір'я до радянської влади та співчуття до ворогів спрямований зміст віршу "Ми все розуміємо" (а.зб.43).

Злісні наклепницькі вигадки відносно колгоспного будівництва в нашій країні містять в собі вірші "І стала земля для гуцула чужою" (а.зб.399), "Ми скидали на віз перегибле сіно" (а.зб.126), "Де спиться намі" (а.зб.112), "Вияду в минуле по глохю, по терню" (а.зб.77).

них віршах автор називає колгоспи "Навітньою паншиною", колгосп-
ниця "кріпаком", твердить, що доля жінки-колгоспниці така, як за
Степана Шевченка.

Допитаний в якості підсудного в судовому засіданні
МЕЛЬНИЧУК визнав свою вину в виготовленні, зберіганні і розповсюдженні
копію при викладених вище обставинах, віршованих творів, які містять
в собі незадоволення радянської дійсності, наклепницькі вигадки,
порочать радянський державний і суспільний лад, заперечив лише
справжність будь-чого антирадянського в циклі "Леся. Монологи"; і
визнав, що, вчиняючи ці діяння, не переслідував мети підризу чи
ослаблення Радянської влади, а намагався сприяти вдосконаленню ра-
дянського державного і суспільного ладу, хоч тепер розуміє, що
своїми діями спричинив шкоду радянській державі. МЕЛЬНИЧУК також
визнав, що вчиненню злочинних дій сприяли неврівноваженість його
характеру, невлаштованість в особистому житті, невдачі по роботі,
по будучи неодноразово попередженим органами влади і не понісши
карання, "вступив у гру", не передбачаючи, що це може мати такі
серйозні наслідки.

Але судова колегія вважає, що зібраними по справі дока-
зами доведена вина підсудного МЕЛЬНИЧУКА у вчиненні зазначених вище
злочинних дій та спростовується покликання підсудного на те, що
своїми діями не мав мети підризу чи ослаблення Радянської влади.

Свідки Ониськів М.М. і Сенчик О.Р. в судовому засіданні
визнали, що в їх присутності в актовому залі Чернівецького держ.-
університету на читацькій конференції журналу "Дніпро", що відбу-
лася в грудні 1965 року, МЕЛЬНИЧУК наполіг щоб йому надали слово і
прочитав свою поему без назви, яка містила в собі наклепницькі
вигадки на радянську дійсність, це на всіх присутніх справило нега-
тивне враження, в час читання поеми МЕЛЬНИЧУКА зупиняли, але він ні-
як не реагував і дочитав поему до кінця. Свідок Ониськів також
визнав, що після цього випадку МЕЛЬНИЧУКА викликали на бесіду в
Чернівецький обком комсомолу, де він обіцяв, що більше таких віршів
писати не буде.

З матеріалів справи вбачається, що копія тексту поеми,
яку читав МЕЛЬНИЧУК на читацькій конференції, була представлена
присутнім там Бабляком В.С. в органи державної безпеки Чернівецької
областної влади в січні 1966 р., де МЕЛЬНИЧУК був попереджений (а.с.00-105 -
1.1).

Факт надіслання МЕЛЬНИЧУКОМ в газету "Комсомольське -
 мена" віршів наклепницького на радянський державний і суспільний
 змісту, стверджується письмовим поясненням підсудного з цього при-
 роду від 31.ІІ.66 р (а.с.137 т.1) та поясненнями останнього в судовому
 засіданні про те, що будучи злим на редакції за відмови надрукувати його
 вірші хорошого змісту, він навмисно надіслав до редакції вірші анти-
 радянського, наклепницького змісту.

Свідки Капустяк М.н. та Ликалек О.М. дали суду показання
 про те, що підсудний МЕЛЬНИЧУК, звітуєчись, як, молодий поет, на літера-
 турному об'єднанні в м. Косові в 1967 році, в присутності 8-10 осіб
 прочитав свою поему "Осанна", в якій радянська дійсність була забра-
 кена в чорних фарбах, охарвалася колгоспне будівництво, говорилося за
 якогось репресованого поета, згадувався Сибір, де ніби гниють кістки
 українців; а коли вони сказали, що поема їм не сподобалася та Капус-
 тьяк звернув увагу на антирадянський зміст поеми, то МЕЛЬНИЧУК дуже
 образився.

Свідок Сайнюк І.М. також показала, що після зборів
 літоб'єднання їй говорили присутні там секретар Косівського райкому
 комсомолу і свідки Капустяк та Ликалек, що МЕЛЬНИЧУК читав на зборах
 поему антирадянського змісту.

Факт попередження МЕЛЬНИЧУКА органами державної безпеки
 за ці дії стверджується долученою до справи довідкою від 20.ІІ.72 р.
 (а.с.211 т.1).

Свідки Гуренко М.І., Гула О.І., Батюк І.В., Мельник Г.М.
 та Курищук В.Д. пояснили в судовому засіданні, що 1 лютого 1969 р. на
 вечорі зустрічі випускників Яблунівської середньої школи з учителями
 та учнями цієї школи, яка проходила в будинку культури, МЕЛЬНИЧУК
 виступив перед великою кількістю присутніх і прочитав вірш, ніби відпо-
 відь його російському товаришу - поетові; цей вірш був майже подібний
 до відповіді другові, а мав буржуазно - націоналістичний напрям,
 зміст його зводився до того, що Україна поневолена, запам'яталися
 слова "зубастий Кремль", "Московська орда", які ніби забираються все
 з України. Далі ці свідки пояснили, що виступ МЕЛЬНИЧУКА був дуже
 несподіваним на такому вечорі, де панувала атмосфера дружельності,
 виступачі всі висловлювали слова щирої подяки як школі, вчителям,
 так і Комуністичній партії та Радянській владі за ті сприятливі умови,
 які забезпечують здійснення бажань на життєвому шляху, для праці, для
 навчання, на вечорі співали пісні як українською, так і російською
 мовами;

після виступу МЕЛЬНИЧУКА всі себе почули глибоко пригнобленими і ображеними за слова підсудного про вісь підневільне становлене радянської України.

Даний факт також стверджується поясненням підсудного від 17.8.69 р. органам прокуратури (а.с.181-185 т.І) та постановою про відмову в порушенні справи проти МЕЛЬНИЧУКА від 16.7.69 р. (а.с.142 т.І).

Про обставини надходження від МЕЛЬНИЧУКА у видавничий відділ «Дарпати» збірки «Чага» («Фрески») та про зміст віршів цієї збірки дали суду показання працівники видавництва свідки Іванов С.А. і Ковганюк О.А., які пояснили, що окремі вірші цієї збірки вразили їх з боку антирадянської направленості, - як окремі історичні події, так і з боку сучасного життя висвітлювались в них віршами в історично-наклепницькому аспекті, з ворожих для радянської людини позицій.

Свідок Іванов також пояснив, що як він особисто, так і партійні органи Івано-Франківська письменницька організація та партійна організація МЕЛЬНИЧУКА, намагалися допомогти йому чітко визначити направленість тематики своїх віршів, неодноразово застерігали його від неправильних кроків, однак все це належних наслідків чомусь не мав, МЕЛЬНИЧУК знову допустив у своїх віршах не тільки ідеї незрілості, а явні злісні наклепи на радянську дійсність.

Відповідальний секретар Івано-Франківської письменницької організації спілки письменників України свідок Карпенко М.І. також пояснив, що підсудному МЕЛЬНИЧУКУ, як поету початківцю намагалися допомогти визначитися, допомагали у трудовлаштуванні та в друкуванні його віршів, партійні органи області багато уваги приділяли його творчості. Свідок Карпенко показав, що МЕЛЬНИЧУК правильно орієнтувався і давав правильну оцінку обговорюваним організацією творам інших літераторів - початківців, вірші підсудного друкувались в радянській пресі і разом з тим, в його збірці «Фрески» були окремі вірші які мали для радянської людини змісту, наклепницького характеру щодо радянської дійсності.

Твердження підсудного, що в циклі «Ліся. Монологи» немає нічого антирадянського, спростовується самим змістом окремих віршів цього циклу, а також формою викладу цього змісту. МЕЛЬНИЧУКОМ не зроблено жодних застережень і посилань, які б свідчили, що викладені в вірші думки належать не авторові чи відносяться до минулої історичної епохи.

Про шкідливіший характер збройних творів МКЛЬНИЧУКА, і з резолюції доповіді по справі, слідство їх зміст.

Аналіз звісту всіх названих вище збройних творів підданого МКЛЬНИЧУКА показує, що вони містять в собі шкідливіший характер, ніж доповідь, містять заклики до повалення радянської влади, підбурюють до збройних акцій, зберігав і розповсюджував збройні твори такого змісту на протязі кількох років, не зважаючи на зауваження йому з цього приводу теренської прокуратури. Про те, що МКЛЬНИЧУК добре усвідомлював антирадянську направленість своїх дій, свідчать його письмові повідомлення по конспіриктичних вкладах його злочинної діяльності, в яких підсудний визнавав, що він вчиненому, обіцяв не допускати більше подібного. Однак знову продовжував виготовляти і розповсюджувати збройні твори шкідливого змісту на радянській державній і суспільній школі, з закликами до повалення Радянської влади.

Оцінюючи збройні докази і обставини по справі в їх сукупності, судова колегія вважає, що МКЛЬНИЧУК виготовляв, зберігав і розповсюджував збройні наклепницького змісту з метою підбурювання і ослаблення Радянської влади, тобто проводив антирадянську агітацію і пропаганду.

Тому кваліфікація злочинних дій МКЛЬНИЧУКА Т.Д. за ст. 62 ч.1 КК УРСР вважається вичерпною.

Щодо обвинувачення МКЛЬНИЧУКА у виготовленні і зберіганні збройних творів „Нас троє: якия, я і м'єжя“ (а.с. 78 т.2), „Брат кував вози - не тризуби“ (а.с. 50 т.2) і „Не нами нечі у Майданку топили“ (а.с. 79 т.2), то за відсутністю в них збройних чіткої вираженості наклепницького змісту щодо радянської державності, судова колегія вважає, що з обвинувачення МКЛЬНИЧУКА цей слід слід виключити.

При обранні покарання підсудному МКЛЬНИЧУКУ Т.Д. судова колегія враховує суспільну небезпеку скоєного ним злочину, скоєного з низьких мотивів, одночасно враховує шире розкриття підсудного у вчиненому, запевнення, що більше подібного не допустить, що МКЛЬНИЧУКОМ також були написані і корисні збройні твори, статті, які надруковані в пресі, враховує характеристики на підсудного по роботі, які, в основному, є позитивними.

Вид виправно - трудової колонії МЕЛЬНИЧУКУ Т.В. визначається у відповідності з вимогами ст. 25 КК УРСР.

Судові витрати по справі, згідно даних до справи довідок, підлягають стягненню з МЕЛЬНИЧУКА Т.В. в доход держави.

На підставі наведеного та керувчись ст.ст. 323, 324, 333, 335 КК УРСР, судова коллегія

З А С У Д И Л А :

МЕЛЬНИЧУКА Тараса Вроїовича визнати винним і покарати за ст. 62 ч.1 КК УРСР на три роки позбавлення волі у виправно - трудовій колонії суворого режиму, без заслання.

Строк покарання МЕЛЬНИЧУКУ Т.В. рахувати з 24 січня 1972 року. Запобіжний захід до набрання вироком законної сили залишити МЕЛЬНИЧУКУ Т.В. раніше обраний - тримання під вартою.

Речові докази - збірку віршів під назвою " Чага " залишити при справі.

Стягнути з МЕЛЬНИЧУКА Тараса Вроїовича двісті сорок один крб. 32 коп. судових витрат в доход держави.

Вирок може бути оскаржений до Верховного суду Української РСР засудженим на протязі 7 діб з дня одержання копії вироку, а іншими учасниками процесу в цей же строк з дня оголошення вироку.

ГОЛОВУЮЧИЙ -

Г.ВАСИЛЕНКО

НАРОДНІ ЗАСІДАТЕЛІ:

І.БАВАЛУК

І.МАГИЛЬНИЦЬКИЙ

З ОРИГІНАЛОМ ЗГІДНО : *Василь*

Валдук. 9 прим.

- прим. № 1-2 в справу
 - прим. № 3-4 в Тюрму УВД обл.
 - прим. № 5-6 прокурору обл.
 - прим. № 7-8 в УКІБ обл.
 - прим. - 9 в наглядпроизвод. облсуду
- Вик. Василенко Г.А.

33

15/У-72 Р.

ип.